

Б. Андрушків
академік АЕН України

Н. Кирич
д-р екон. наук

О. Владимир
м. Тернопіль

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНО-ЛОГІСТИЧНОГО ДОСВІДУ ДІЯЛЬНОСТІ АКАДЕМІЧНИХ ФОРМУВАНЬ У ЛАНЦЮЗИ ОСВІТА — НАУКА — ВИРОБНИЦТВО

Постановка проблеми та її актуальність. В Україні більше 20 років поряд з іншими державними та громадськими Академіями функціонує громадське академічне формування Академія економічних наук України (АЕНУ). Протягом згаданого періоду Президією академії, дев'ятьма відділеннями та шістьма регіональними центрами, окремими дійсними членами академії систематично проводиться значна дослідницька, методична та навчально-виховна робота, спрямована не лише на підготовку пропозицій щодо виведення економіки країни з кризи, а і на наукову розробку та практичне втілення у життя заходів із реформування економіки. Підготовлено та подано до керівних державних та регіональних органів більше 70-ти наукових доповідей, проектів законів України, указів Президента України, постанов Уряду. За звітний період членами академії видано більше 50 монографій, підручників, навчальних посібників, збірників наукових праць тощо. Поширюються та тіснішають творчі зв'язки членів академії із зарубіжними вченими, у тому числі з ученими Росії, інших країн СНД, ЄС, Великобританії, Нідерландів, Німеччини та інших країн. Слід однак визнати, що ефективність діяльності АЕН України за деякими напрямками є ще недостатньою. Далеко не всі пропозиції академії, її підрозділів та окремих членів академії своєчасно втілюються в життя [1].

Наявний досвід АЕНУ повільно поширюється серед аналогічних академічних формувань технічного, соціального, екологічного, правового та інших наукових спрямувань. Все це обумовлює актуальність і своєчасність даної наукової статті.

Аналіз публікацій. Згадана проблематика знайшла відображення у публікаціях почесного президента АЕНУ, дійсного члена НАНУ Чумаченка М. Г., віцепрезидента Білопольського М. Г., членів президії Ляшенка В. І. [1], Савельєва С. В., науковців Дудкіна П. Д [3]. Попри всі позитивні моменти проблема поширення власне інноваційно-логістичного досвіду та наукових розробок у цій сфері не знаходить повного відображення у науковій фаховій літературі. Зокрема, учені Північно-Східного центру Академії під керівництвом члена-кореспондента Наталі Миколаївни Мельтюхової, поряд з проектом Закону «Про публічні адміністрації в

Україні», готують проекти законів «Про систему виконавчої влади в Україні», «Про центральні публічні адміністрації», «Про здійснення територіального адміністрування», «Про місцеві публічні адміністрації», а також «Процедурний кодекс діяльності публічних адміністрацій».

Ними обгрунтовано доцільність проведення оцінки економічної безпеки експортної діяльності промислового підприємства на підготовчому, організаційному та виконавчому етапах та стадіях її здійснення за встановленими показниками. Запропоновано концепцію економічної безпеки експортної діяльності підприємства, у межах якої сформовано єдиний організаційно-економічний комплекс заходів щодо формування та збереження економічної безпеки кожного етапу експортної діяльності підприємства, який ґрунтується на визначених цілях, завданнях, принципах, показниках економічної безпеки експортної діяльності промислового підприємства.

З цієї ж проблематики Тернопільським територіальним відділенням АЕНУ підготовлено навчальний посібник «Економічна та майнова безпека підприємства і підприємництва. Антирейдерство».

В свою чергу учені Відділення економіки агропромислового комплексу під керівництвом академіка П. Т. Саблука вважають, що основним завданням державної підтримки сільськогосподарських виробників є досягнення їх фінансової стабільності, створення умов для розширеного відтворення виробництва, забезпечення конкурентоспроможності продукції та продовольчої безпеки країни, нарощування експортного потенціалу окремих груп товарів. У контексті вирішення проблем цінової та бюджетної підтримки запропоновано визначення раціональної структури виробництва.

Щодо аналізу ситуації, яка склалася в економіці України, то вона, як і в минулому характеризується одним словом — криза! Як зазначав у своїй передвиборчій програмі «Україна для людей» Президент України Віктор Федорович Янукович: «Сьогодні Україна знаходиться на порозі нових випробувань, у вирі масштабних світових викликів, які потребують максимальної концентрації наших спільних зусиль, консолідації всього суспільства. Українські складні реалії вимагають від вищого керівництва

країни оперативного та ефективного реагування, виважених, скоординованих дій, спрямованих на подолання кризових явищ».

За минулий період таким доробком в означеній сфері з боку АЕНУ стала монографія «Глобальна економічна криза 2008–2010 років: світовий досвід та шляхи подолання в Україні». У ній авторами — членами нашої академії — виявлено як глобальні, так і внутрішні складові цієї кризи з метою визначення відповідних заходів щодо подолання її наслідків.

Виклад основного матеріалу. У зв'язку з виникненням нових економічних викликів нами сформульовано мету статті, яка полягає у дослідженні цієї проблематики на регіональному рівні у технологічних та інноваційно-логістичних контекстах.

Технологічний розвиток економіки передбачає шлях залучення інвестицій, послідовного зростання науково-технологічного сектору, економіки знань застосування інноваційно-логістичних підходів. Відставання розробки теорії технологічних укладів, невикористання її в процесі державного прогнозування й управління призводять до викривлень у розвитку країни. Формування постіндустріального суспільства наприкінці ХХ століття передбачало нову історичну фазу розвитку цивілізації, в якій головними продуктами виробництва стали інформація і знання. Рисами, що відрізняли у розвинутих країнах інформаційне суспільство, стали: збільшення ролі інформації та знань у житті суспільства; збільшення частки інформаційних комунікацій, продуктів і послуг у валовому внутрішньому продукті; створення глобального інформаційного простору, який забезпечує ефективну інформаційну взаємодію людей, їх доступ до світових інформаційних ресурсів і задоволення їх потреб щодо інформаційних продуктів і послуг.

У теоріях постіндустріалізму набувають специфічного трактування питання сутності, змісту, шляхів і методів соціально-економічних перетворень у національному і глобалізаційному масштабах, системних трансформацій у постсоціалістичних країнах, перехідного періоду до нової економічної системи. Це одна з принципових відмінностей теорій постіндустріалізму, що накладає свій відбиток і на функції цих теорій. У сучасній економічній літературі можна визначити такі напрями в поглядях на співвідношення інформаційного та постіндустріального суспільств:

1) інформаційне суспільство — це певна частка постіндустріального суспільства (Владислав Іноземцев та інші);

2) постіндустріальне суспільство й інформаційне є взаємозамінними чинниками (М. Козоріз та інші);

3) інформаційне суспільство є наслідком індустріального розвитку (Деніел Белл, Дж. Мартін та інші) [4].

Аналіз стану сучасного технологічного та інноваційно-логістичного розвитку свідчить про прискорення неоіндустріальних змін у світовій промисловості — технології, структурі, масштабах, територіальному розміщенні й організації виробництва, а також у співробітництві країн світу, загальною формою якого стає міжнародний трансферт технологій. Країни обмінюються інноваціями в процесі проведення міжнародних конференцій, семінарів, виставок. Під час обговорення та обміну думками, досвідом між науковцями інновації

набувають нового змісту, більшої сили і ваги в суспільстві, охоплюють більші території та галузі науки. Виникають умови створення єдиного світового ринку науково-технічних знань і новітніх технологій (завдяки Інтернету) як нового економічного ресурсу. Слід зазначити, що в цих умовах відбулась принципова недооцінка ролі «людського чинника». Саме сучасні технологічні інноваційно-логістичні зміни пов'язані з творчістю, інтелектом, знаннями, новаторством людини як основного носія інноваційних ідей.

Як показують реалії сьогодення, опираючись на взаємозв'язок наукових, технологічних та економічних факторів більшість розвинутих країн намагаються долати негативні наслідки нинішньої світової фінансово-економічної кризи. Стимулювання подальших прогресивних структурних зрушень національних економічних систем у поєднанні з антикризовими заходами регулювання соціально-економічних процесів у масштабах світової економіки поступово дають певні позитивні результати.

Нажаль, Україна опинилась серед країн, які найбільше потерпають від світової кризи. Серед комплексу економічних, політичних, соціальних та інших причин, які обумовили нездатність вітчизняної економіки гідно протистояти викликам нинішньої кризи, однією із визначальних, на нашу думку, є саме невідповідність якості технологічного розвитку України останніх років сучасним світовим тенденціям. Загальна відсталість технологічної бази національної економічної системи та слабкість механізмів її інноваційного оновлення — все це значно посилює негативний вплив світової кризи на ситуацію в Україні та ускладнює процес подолання її негативних наслідків. Проте нинішня ситуація в економіці України є свідченням того, що дана проблема і надалі залишатиметься однією серед найбільш актуальних.

Не можна допускати, щоб в Україні політичні кризи накладалися на економічні. За всіх умов і процесів, які сьогодні відбуваються в країні, потрібно крок за кроком стабілізувати виробництво та забезпечувати його послідовний розвиток. Жодна політична діяльність не повинна призводити до економічної дестабілізації, бо від цього страждає ціла країна. Поширення рецесійних процесів у світі, падіння попиту та цін на світових товарних ринках знайшло свій відгук у внутрішніх процесах країни та вкрай негативно позначилося на становищі реального сектору економіки. На даний час спостерігаються ознаки стабілізації ситуації та поступове пожвавлення виробничої діяльності у певних секторах економіки. Таким чином, ситуація в українській економіці покращується, з'явилися перші ознаки її поступового пристосовування до зовнішніх чинників.

За нинішніх умов Україна має діяти, виходячи з раціональних форм захисту внутрішнього ринку. Що ми зараз маємо у плані рівнів тарифного захисту ринків України порівняно з іншими країнами-учасницями СОТ. Відповідно до проведеного Міністерством економіки аналізу за рівнем зв'язаної ставки мита (граничний рівень мита) Україна із 152 країн у постійній номенклатурі товарів посідає 119 місце. Нижче тільки середньоарифметичні ставки у США, Японії та ще деяких країнах. За сільськогосподарськими товарами країна посідає

118 місце, за несільськогосподарськими — 116 місце. Крім того, порівняння середньоарифметичної зв'язаної митної ставки України в рамках членства в СОТ здійснено також за товарними групами. Аналіз проведено порівняно з двадцятьма країнами-членами СОТ, серед яких наші головні торговельні партнери, що приєдналися до організації після 1995 р. Так, за результатами цього аналізу з'ясувалося, що за ставками на сільськогосподарські продукти Україна посідає: на живі тварини, м'ясо та м'ясні продукти — 15 місце, на овочі, фрукти та на насіння олійних культур — 13, на цукор та кондитерські вироби — 12 місце. Серед несільськогосподарських товарів показники є такими: риба та рибопродукти — 15 місце, мінеральні продукти та метали — також 15, продукти хімічної промисловості — 12, електричні машини — 14 [5; 6; 7]. Тобто результати підтверджують, що рівень тарифного захисту внутрішнього ринку відповідає принципам експортоорієнтованої зовнішньоекономічної політики. У той же час рівень тарифного захисту не дозволяє визначити доступ до внутрішнього ринку України як закритий. Отже, в нинішніх економічних умовах Україна має діяти, виходячи з усіх можливостей захисту свого внутрішнього ринку та захищаючи свої інтереси.

Сучасна криза висвітлила ще один напрям, над яким слід було б попрацювати як Президії нашої академії, так і її членам, — це співробітництво з недержавними аналітичними центрами, які починають відігравати все більш суттєву роль у формуванні економічної політики уряду.

Аналізуючи роботу, наприклад, Тернопільського відділення АЕНУ, яке обліковує у своєму складі близько 30 дійсних членів академії, які мають різнонаправлену економічну спеціалізацію, слід зазначити, що вчені працюють над створенням організаційно-економічних механізмів розвитку інноваційно-логістичних систем у навчально-науково-виробничому комплексі. Наприклад, науковець к. е. н., доц. Дудкін П. Д. пропонує під даним механізмом розуміти поєднання форм, засобів та методів впливу на функціонування інноваційно-логістичної системи на різних рівнях управління з метою здійснення неперервного інноваційного процесу в рамках навчально-науково-виробничого комплексу. Ним також запропоновано схему його організаційно-економічного механізму функціонування (див. рис.1.).

Безсумнівну даний підхід, в тому числі так звану «Риба Дудкіна» (див. рис.2.) може бути використано у всіх навчальних закладах України.

Основними напрямками роботи Тернопільського відділення АЕНУ є: «Дослідження методологічних і організаційних основ обліку в системі управління»; «Розробка методики корпоративного управління розвитком статутної діяльності підприємства»; «Економіко-математичні моделі електронного бізнесу»; «Дослідження регіональної парадигми глобального простору та її вплив на міжнародне співробітництво України»; «Вдосконалення системи податкових розрахунків з бюджетом»; «Дослідження та розробка показників оперативного контролінгу для управління собівартістю продукції» тощо.

З усіх зазначених напрямів у відповідній формі підготовлено пропозиції у зацікавлені місцеві органи

державної влади і місцевого самоврядування, Міністерства та відомства України, Кабінет міністрів України.

Основною формою реалізації співпраці з органами державної влади та органами місцевого самоврядування є спільна підготовка науково обґрунтованих рекомендацій, аналітичних записок, науково-методичних розробок.

В розробці основних напрямків співпраці науки з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадськості є безпосередня участь членів академії та професорсько-викладацького складу навчальних закладів краю. В тому числі в розробці проектів постанов Кабінету Міністрів України, зокрема, про прогноз показників зведеного бюджету України за основними видами доходів, видатків і фінансування на 2010–2012 роки; у розробці рекомендацій щодо роботи департаментів, місцевих органів влади та органів місцевого самоврядування; у підготовці розмаїтих пропозицій щодо вдосконалення діяльності їх регіональних управлінь та господарських механізмів. Розроблено, також, концепцію регіонального розвитку, в основі якого лежить повний господарський розрахунок. Нині Тернопільське відділення АЕНУ працює над розробкою інституційних засад «Економічної конституції України» [8].

За участі Академії соціального управління, яка тісно співпрацює з АЕНУ відділенням обґрунтовано та запропоновано впровадження в Україні загальної вищої освіти як це має місце, наприклад, у Японії. Дано пропозиції з координації діяльності багаточисельних академічних формувань, для чого запропоновано створити при НАН України Вищу Раду Академічних формувань (ВРАФ).

При сьогоднішніх обставинах Тернопільське відділення АЕНУ вносить пропозицію підготувати звернення до уряду України щодо стабілізації не лише економічного розвитку держави, розробки господарських механізмів, але й забезпечення політичного спокою у суспільстві, яке схвильоване окремими рішучими кроками Уряду.

Державотворчі процеси будуть цілеспрямованими і ефективними за умови їх глибокого всебічного наукового обґрунтування. Між іншим, офіційна державна наука сьогодні уникає згаданих проблем. Всі розуміють, що конфліктність у верхніх ешелонах зникне при порозумінні всіх гілок влади об'єднаних спільною метою, та ніхто нічого не робить для розв'язання питання протистояння між ними. Конфліктність у державі може виникати лише при обранні тактики досягнення мети, яка полягає в загальному збереженні суспільного спокою, підвищенні добробуту народу.

Окремою гранню життя наших академіків є не лише економіка, а і соціальна політика. Ученими, що входять в Тернопільське територіальне відділення АЕНУ з цієї проблематики видано фундаментальну книгу «Основи соціального менеджменту» та опубліковано ряд статей. Однак, для впровадження у життя висвітлених у них ідей потрібна безпосередня зацікавленість влади і держави.

Не повинні залишатися поза увагою наших академіків проблеми молоді науки і молоді загалом. Молодь виросла в умовах незалежності і позбавлена багатьох якостей, яких за радянської влади набуло тогочас-

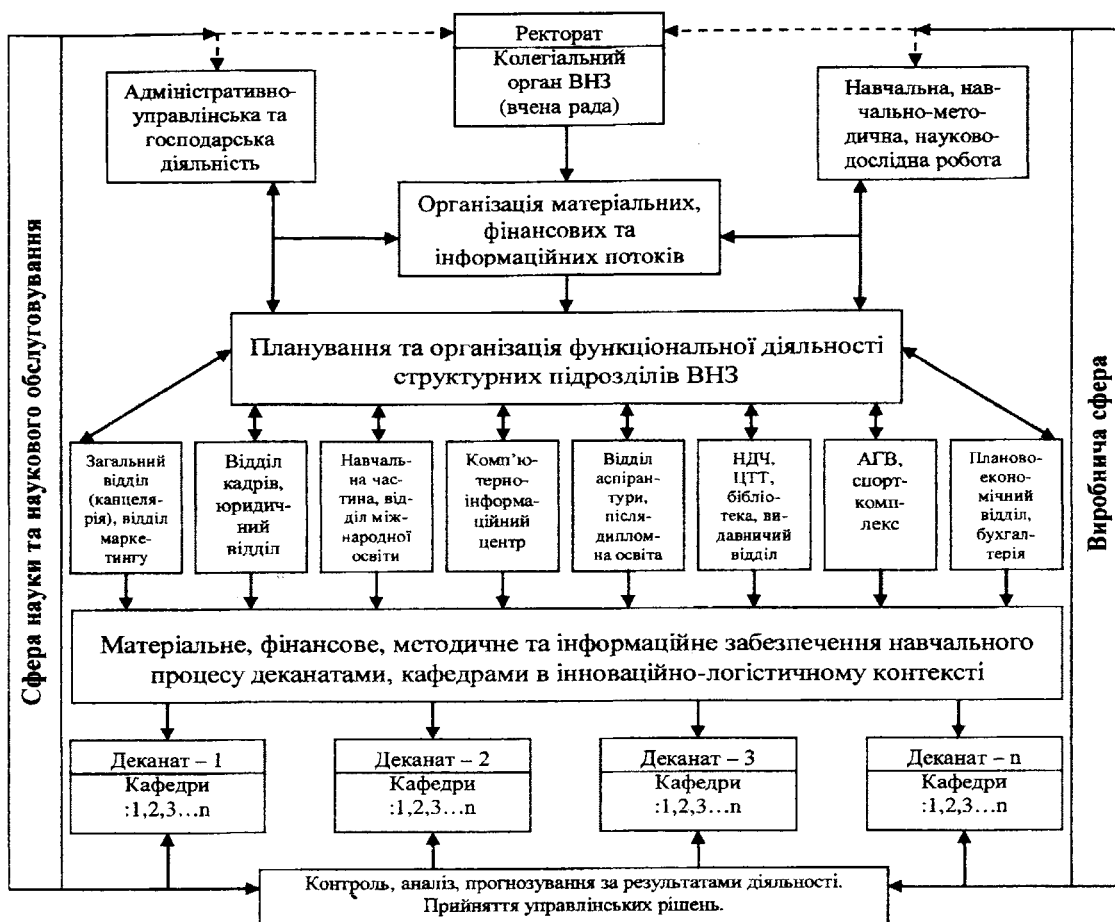

Рис. 1. Схема організаційно-економічного механізму функціонування інноваційно-логістичної системи в умовах навчально-науково-виробничого комплексу [3, с. 7]

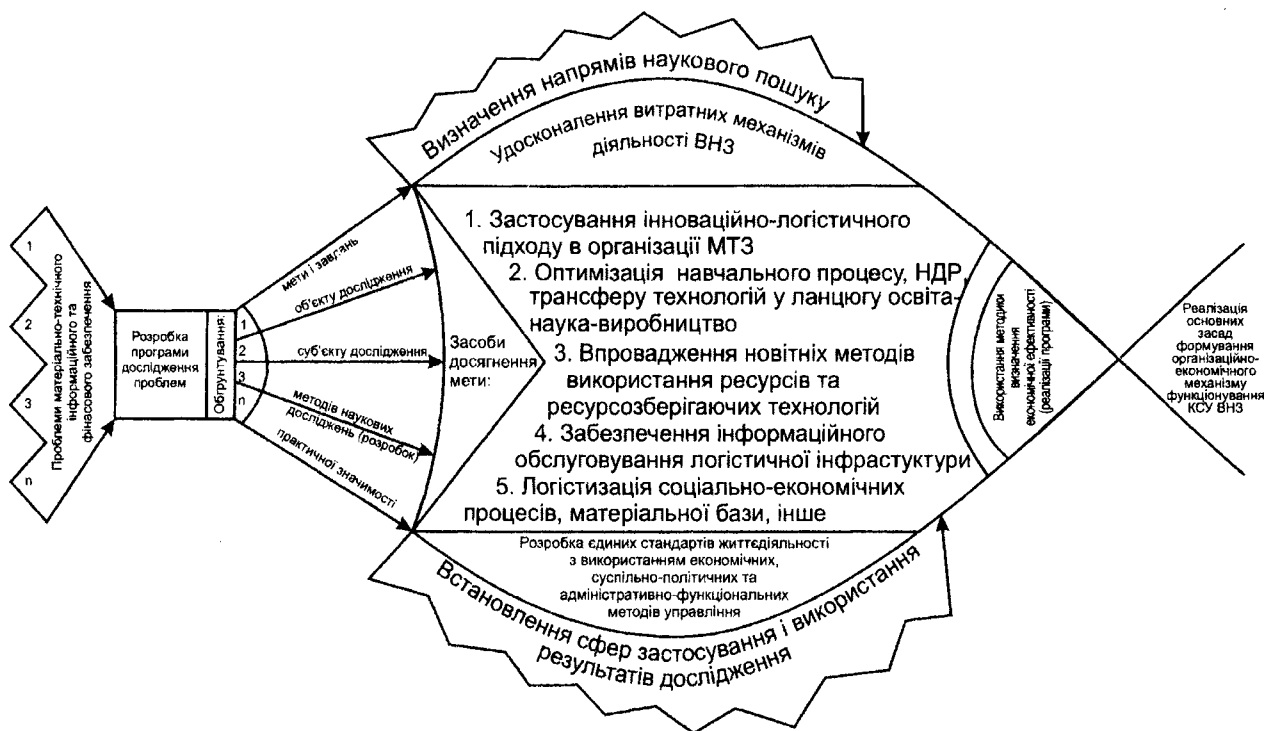

Рис. 2. Алгоритм формування організаційно-економічного механізму КСУ ВНЗ на основі інноваційно-логістичного підходу (інноваційно-логістична «риба») [2, с. 11]

не покоління. Тому є дуже небезпечним нехтування тими проблемами, які повинні бути безсумнівно домінуючими в академічних формуваннях соціального спрямування. Як покаже досвід цю роботу мають виконувати в умовах будь-якого ВУЗу.

З часу проголошення незалежності України пройшло не так багато років, та за цей час виросло покоління, яке немає достатньої уяви про те, що таке тоталітарний режим, радянська влада, Союз соціалістичних республік тощо.

Так чи інакше, ВУЗи краю, готуючи фахівців чи то технічних, чи економічних, а чи гуманітарних напрямків, дають найбільш загальні знання з цієї тематики.

Тим часом, професорсько-викладацький склад кафедри менеджменту підприємницької діяльності Тернопільського національного технічного університету ім. І. Пулюя розглядає цю проблему трохи глибше та з певною перспективою. Так, за ініціативою кафедри засновано єдиний у своєму роді музей «Засобів управління та економічної літератури тоталітарного періоду», урочисте відкриття якого відбулось у переддень 2010 року за участю провідних осіб університету — ректора П. Яснія, проректора з навчальної роботи І. Луціва, декана факультету Управління та бізнесу у виробничій сфері А. Оксентюка та інших [9]. Дуже приємно констатувати, що музей організовано у контексті святкування 50-річчя з дня заснування університету.

Глибоко продумана експозиція, в силу відсутності належних умов і приміщень, починається ще з коридорів, на стінах яких вивішено стенди, що висвітлюють основне покликання кафедри. Разом з ними представлено наукову еліту України з часів УНР та видатні історичні постаті провідників української держави.

В самому музеї у логічній послідовності представлено засоби управління: телефонні апарати сталінського періоду, комутатори, селектор та інші засоби зв'язку того часу.

Цікавим є цілий спектр обчислювальної техніки, який включає рахівниці, арифмометри, логарифмічні лінійки, калькулятори, табулятори електронно-обчислювальної техніки, в тому числі комп'ютери перших моделей.

Експозиція множинної техніки представлена друкарськими машинками кількох типів цього часу.

Цікавими є стенди банкнот, купоно-карбованців, акцій, сертифікатів та інших цінних паперів.

Крім цього в музеї є експозиція посвідчень, значків (партійних, комсомольських, радянських, профспілкових) та інших знаків морального зацікавлення та стимулювання.

Усі експозиції супроводжуються відповідними письмовими коментарями.

Багатою є книгозбірня музею, у якій систематизовано економічну літературу галузевого характеру, з науково-технічного прогресу і управління, численні довідники, каталоги, колись актуальні і дуже значимі томи «Капіталу» К. Маркса і твори Леніна. Є папки окремих документів Центрального комітету та Обласних комітетів комуністичної партії [10].

На даний час скомплектовано портретний стенд партійних лідерів тоталітарного періоду. На даний час

збирається інформація про керівників України цього часу.

Функціонування даного музею переслідує мету не лише дослідження, а і відображення особливостей та засобів управління у часи тоталітарного періоду, надання студентам та усім бажаючим можливості глибше ознайомитися з тогочасними умовами господарювання, засобами комунікацій та засобами виконання обчислювальних робіт, науково-економічним літературним доробком радянської доби задля винесення об'єктивних висновків щодо недоліків та прорахунків згаданого режиму, їх порівняння із сьогоденням, а також усвідомлення переваг сучасного поступу науки і техніки, переходу до ринкового типу економіки та демократичного державного устрою, що в кінцевому підсумку повинно сприяти використанню лише позитивних моментів минулого та недопущенню його помилок у сучасному житті, а також, послужити стимулом до ефективного використання новітніх засобів управління як персоналом, так і підприємством, як економікою так і державою в цілому. Адже, музей це не лише заклад у якому повинна зберігатися пам'ять про минуле. Це засіб наочного його відтворення, це можливість побачити його позитивні і негативні прояви, моменти і сторони.

Тут дбають і про імідж АЕНУ та її академіків. Є бачення провідних вчених АЕНУ, серед яких М. Чумаченко, В. Геєць, О. Амоша, Є. Лібанова.

Враховуючи необхідність підняття статусу Академії, доцільно підняти питання перед Урядом України про трансформацію АЕНУ в Державну наукову структуру.

Висновки та пропозиції. Результати дослідження особливостей функціонування АЕНУ, впровадження академічних технологічних інновацій з застосування розглянутих логістичних підходів у вищій науці України дали змогу зробити наступні висновки.

На основі узагальнення існуючих положень наукових концепцій щодо змісту інноваційного процесу, змісту та сфери застосування логістичного підходу в розвитку навчально-виробничо-наукового комплексу з врахуванням специфіки та чинників функціонування ланцюга «освіта-наука-виробництво» доцільно уточнити на даному етапі інноваційно-факторіальну сутність та виокремити особливу інноваційно-логістичну систему у навчально-науково-виробничому комплексі, яку пропонується розглядати як сукупність взаємопов'язаних елементів у логістичному ланцюгу, діяльність яких забезпечується раціонально організованими потоками матеріальних, фінансових та інформаційних ресурсів на основі інновацій, в межах відповідної організаційної структури.

Системний аналіз та оцінка матеріальних, інформаційних та фінансових потоків у інноваційно-логістичних системах ННБК дають можливість здійснити діагностику та виявити основні тенденції і чинники впливу на їх розвиток, в тому числі: недостатність бюджетного фінансування; незбалансованість доходів і потреб у видатках; непорядкованість структури використання бюджетних коштів та спеціального фонду; нераціональне використання ресурсів. Вказані проблеми супроводжуються неспроможністю існуючих інституцій забезпечувати відповідний рівень розвитку інноваційно-логістичних систем та повноцінного застосу-

вання мікрологістичного інструментарію. Це зумовлює необхідність розробки та реалізації на державному рівні організаційно-економічного механізму розвитку інноваційно-логістичної системи як поєднання форм, засобів та методів впливу на неї на різних рівнях управління для здійснення неперервного інноваційного процесу в рамках ННВК.

Обґрунтування шляхів удосконалення інституційного забезпечення навчально-науково-виробничого процесу стало підґрунтям для розробки моделі функціонування Центру трансферу технологій як елемента інноваційно-логістичної системи та логістичного посередника в інноваційному процесі. Як підтверджує досвід, ЦТТ доцільно формувати як об'єднання галузевих центрів, що займатимуться диверсифікованими напрямками наукових досліджень, а саме — машинобудування, засобів інформаційних технологій, переробних і харчових виробництв, сільськогосподарського машинобудування, енергозбереження;

Необхідність використання системного підходу в діяльності усіх структурних підрозділів навчальних закладів з метою підвищення результативності та якості навчально-науково-виробничого процесу та оптимального управління ним, зумовила потребу розробки алгоритму та інструментарію організаційно-економічного механізму формування комплексної системи управління діяльністю навчального закладу на основі єдиних стандартів, що ґрунтується на засадах інноваційно-логістичного підходу та оптимізації ресурсного забезпечення ланцюга освіта-наука-виробництво;

Оптимізація ресурсного забезпечення навчально-науково-виробничого комплексу, враховуючи необхідність безперервності інноваційного процесу, тісного взаємозв'язку із мікро-, мезо- та макрологістичним середовищем, є можливою лише за умови удосконалення інноваційно-логістичної інформаційної системи, використання високотехнологічного обладнання на основі електронних мереж та технологій, економіко-математичних методів обробки інформації, автоматизації оперативного-диспетчерського управління. Відповідно, доцільно розробляти інформаційну систему та запропонувати схему міжрегіональної організації міжвузівського матеріально-технічного забезпечення, в основу якої слід покласти комплексну систему управління вищим навчальним закладом на основі єдиних стандартів на засадах використання логістичного підходу.

Дослідження системи функціонального забезпечення інноваційно-логістичного процесу в навчально-науково-виробничому комплексі, дає можливість в кожному випадку розробити модель управління інноваційною діяльністю ВНЗ, спрямованої на результат. Управління за результатами повинно бути зорієнтоване на досягнення синергетичного ефекту від комплексного виконання основних функцій менеджменту: планування, аналізу, регулювання, контролю, управління персоналом тощо;

Запропонований підхід дає можливість визначити економічну ефективність інноваційно-логістичної системи в навчально-науково-виробничому комплексі. В його основу покладено використання спеціального економіко-математичного, експертного інструментарію

досліджень, а також порівняння нормативних та фактичних показників розвитку навчальних закладів. Методика визначення економічної ефективності є інструментом оцінки процесу логістизації організаційно-економічного механізму в навчально-науково-виробничому комплексі.

Безсумніву, комплексне впровадження пропонуванних підходів і засобів може дати позитивні результати. В умовах розбалансованості, нестабільності економіки виникає об'єктивна необхідність розробки і впровадження «Економічної конституції України», яка б регламентувала фінансово-економічну діяльність на мікро-, мезо- та макрорівнях. І таким чином, в згаданому контексті могла б немаловажну роль відіграти у впровадженні повного регіонального господарського розрахунку, що розв'язало б руки для прояву творчої ініціативи на місцях.

Література

1. Матеріали загальних зборів Академії економічних Наук України 14–15 Травня 2010 р. / М. Г. Чумаченко, В. І. Ляшенко. — К. : Донецьк АЕН України, 2010
2. Андрушків Б. М. Основи менеджменту: методологічні положення та практичні механізми / Б. М. Андрушків, О. Є. Кузьмін. — Тернопіль : Лілея, 1997. — 297 с.
3. Дудкін П. Д. Організаційно-економічний механізм розвитку інноваційно-логістичних систем у навчально-науково-виробничому комплексі. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. Спеціальність 08.00.04. — економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / П. Д. Дудкін. — Тернопіль, 2009. — 20 с.
4. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество / Д. Белл Д ; пер. с англ. ; под ред. В. Л. Иноземцева. — М. : Академия, 1999. — 720 с.
5. Пилипенко Ю. І. Технологічна структура національної економіки України та стратегія її реформування / Пилипенко Ю. І. // Економіка і держава. — 2009. — № 12. — С. 22–34.
6. Грушинська Н. М. Теоретико-методологічні засади сучасного економічного розвитку з урахуванням трансформації технологічних укладів / Грушинська Н. М. // Економіка і держава. — 2009. — № 12. — С. 29–32.
7. Федулова Л. І. Перспективи інноваційного розвитку промисловості України / Федулова Л. І. // Економіка і прогнозування. — 2006. — № 2. — С. 58–76.
8. Звітна інформація про роботу Тернопільського відділення Академії економічних Наук України 23–24 травня 2010 р. Пуща-Озерна / Б. М. Андрушків. — Тернопіль, 2010.
9. Владимир О. М. Без минулого немає майбутнього. Вчені ТНТУ ім. І. Пулюя турбуються про відновлення об'єктивної економічної історії України / Владимир О. М. // Нова ера. — 2009. — № 50 (180) від 29 грудня. — С. 4.
10. Владимир О. Є такий ретромозей. Учені ТНТУ ім. І. Пулюя турбуються про відтворення об'єктивної економічної історії України / Владимир О. // Вільне життя плюс». — №15 (15127) від 26.02.2010 р.